

gembundus, a, um. *adi.* **FORMA** gemibundus LACT Mort pers 18.14. **ETYM** gemere. [FREQ minima 7 ^{indicia} 0,44 ^{/d.c.m.}] ¶ *homo* *gemens corporis animiue dolore* • *persona* *gimiente de dolor físico o moral* [REL ↗gemens] 2-8 Ov Met 14.188. ut uero fuga uos a certa morte reduxit, ille quidem totam gembundus obambulat Aetnam. 65 HOMER 349. laterique uolatile telum incidit... Excedit pugna gembundus Atrides. 314 LACT Mort pers 18.14. ille gemibundus «Non idoneos homines mihi das, quibus tutela rei publicae committi possit». 398 AUG Serm 260c.3. infirmitatem suam gembundus. 400 AUG C Faust 21.78. Apostolus gembundus exclamat: Infelix ego homo!